

Socialudvalget Socialministeren

Aalestrup 20/9 2024

Indledning

Den aktive dødsbistand til anbragte børn og voksne med handicaps i statens særforsorg anno 2024, har helt enkle løsninger til at bedre retssikkerheden mod statens fortsættelige negligering. Nedenfor vil vi gennemgå hvad der konkret kan gøres, så staten kan spare penge.

Dokumentation for at regeringen overholder grundloven

Udgiften til det stigende antal børn og voksne med handicaps i statens særforsorg stiger støt hvert år, og antallet af døende børn og voksne med handicaps stiger ligeså. En relevant indsats til børn og voksne med handicaps kræver økonomisk råderum til forsyningsforpligtelsen vi borgere betaler surttjente skattekrone til. Sammen med retssikkerhed til at sikre sårbare børn og voksne med handicaps den indsats Handicapkonventionen og Menneskerettighedskonventionen anviser at børn og voksne med handicaps har ret til.

Grundlovens § 46 anviser, at det ikke er lovligt at opkræve skatter til formål, der ikke er lovgivet om. Derfor er det simpelt for Socialudvalgets medlemmer at kræve anvist, hvor mange milliarder der er sat af til forsyningsforpligtelsen ude i kommunerne. Vi kan ikke læse i Finansloven, at der er sat penge af til at sikre forsyningsforpligtelsen til børn og voksne med handicaps ude i kommunerne. Nu Folketinget kan øremærke penge til det politikerne ønsker at promovere sig på, så er det også muligt at gøre med forsyningsforpligtelsen til børn og voksne med handicaps, som i dag bliver nægtet specialtilbud, ved de 98 kommuners ulovlige og konsekvensfrie negligering heraf.

Socialministeren

Den nye socialminister bedes redegøre for hvor mange milliarder kroner der på Finansloven er øremærket til at sikre børn og voksne med handicaps specialtilbud mens de er hjemmeboende og ikke frihedsberøvet til aktiv dødsbistand i statens særforsorg. Hvis socialministeren ikke kan redegøre herfor, anviser Grundlovens § 46, at Folketinget ikke kan kræve skatter af borgerne til dette. Hvis ikke der kan udpeges et antal milliarder kroner til specialtilbud til børn og voksne med handicaps, der ikke er frihedsberøvet af staten, så skal dette fjernes i loven, da vi borgere så ikke har dette i virkeligheden, som vi tror vi betaler skat til.

Vi vil gerne have svar på finansieringen af børn og voksne med handicaps ret til specialbørnehaver, specialskoler, special BPA-teams. Disse er der som bekendt ikke udligning på, hvorfor vi ikke vil acceptere sammenblandingen med de udligningsberettigede indsatser, hvor børn og voksne er frihedsberøvet i statens varetægt. Indsatsen i hjemmet er langt billigere end statens frihedsberøvelser, der krænker børn og voksne med handicaps ret til et værdigt liv, jf. FNs kritik af Danmark: https://tbinternet.ohchr.org/_layouts/15/treatybodyexternal/Download.aspx?symbolno=CRPD/C/DNK/CO/2-3&Lang=en Heraf fremgår blandt andet:

Pkt. 13. Komitéen er bekymret over den ulige fordeling af midler til personer med handicap på tværs af kommuner. Den bemærker også med bekymring, at stigningen i investeringer i institutioner ("boligfaciliteter") krænker handicappedes ret til at leve selvstændigt og blive inkluderet i samfundet.

Pkt. 31. Komitéen er bekymret over fremherskende fordomme over for personer med handicap i samfundet, og det lave niveau af bevidsthed i Danmarks befolkning og den begrænsede viden hos myndighederne om handicappedes rettigheder.

Pkt. 45. Komitéen er bekymret over udbredelsen og den stigende brug af tvang, tvangsbehandling over for børn og voksne med handicap i social pleje og psykiatriske institutioner og det manglende tilsyn.

Så er det jo dejligt, at vores regering netop har vedtaget en lov, der øger mulighed for tvang yderligere og samtidig vil skære i nuværende tilsyn.

Pkt. 47. Komitéen er bekymret over udbredelsen af mange former for vold mod børn og voksne med handicap i institutioner, og den høje forekomst af seksuel vold mod kvinder og piger med handicap i institutioner og at der intet gøres for at forebygge dette.

Pkt. 55. Komitéen er bekymret over foranstaltninger, der sigter mod øget institutionalisering af personer med handicap, tvangsflytninger, manglen på frit valg af bolig samt begrænsede muligheder for eller ophævelser af personlige hjælperordninger, der hovedsageligt rammer unge med handicap, døvblinde og personer med komplekse støttebehov.

Pkt. 63. Komitéen er bekymret over situationer, hvor forældre med handicap får utilstrækkelig eller forsinket støtte, hvilket kan have væsentlig indflydelse på vurderingen af deres forældreevner og som følge heraf kan fratage dem deres ret til at udøve forældreansvar. Komitéen er også bekymret over stigningen i antallet af adoptioner, der er gennemført uden forældrenes samtykke de seneste år.

Endelig kritiseres den manglende retssikkerhed, manglende tilgængelighed og tvangssterilisation samt manglende beskyttelse mod nedværdigende og umenneskelig behandling. De nusiddende politikere på Christiansborg er ansvarlige for denne kritik fra FN. Ved fortsat fokus på tvangsinstitutionalisering som løsning, så fastholdes forråelsen. Socialudvalget er altså en del af forråelsen, ved fokus på tvangsinstitutionalisering som løsning.

Sammenfattende

Det var forstemmende at se samrådet fra 19/9 2024 i Socialudvalget, med en ny socialminister, der forsætligt har negligeret forsyningsforpligtelsen som tidligere overborgmester af landets største kommune. Sammen med socialordførerne, der deltog i evigheds-retorikken om kvalitet i frihedsberøvelserne. Vi håber, at socialordførerne vil bede socialministeren besvare dette åbenlyse spørgsmål Grundlovens § 46 anviser at politikere på Christiansborg skal overholde. Det er ikke svært at sikre økonomi til et område, hvis man som politikere ren faktisk gerne vil.

Venlig hilsen
Kristina Kiettelmann Jensen
Forperson for Klip - Forældre til anbragte børn